

Karlsson, Ellen: **Špagica, ptiček in jaz.**

Ilustr. Eva Lindström. Prev: Danni Stražar. (Zala, 2018), 118 str.

| P | 2. stopnja |

(ne)samozavest, berem sam, deklice, dogodivščine, odnosi med otroki in starejšimi, odraščanje, osamljenost, prijateljstvo, samozavedanje.



»Teško je skleniti prijateljstvo, težko ga je ohraniti. Mogoče pa ni nemogoče.«

<https://zalozba-zala.si/?product=spagica-pticek-jaz>

Deklica Selma nam pripoveduje o poletju, ki ga preživlja pri babici in dedku na deželi. To je "najbolj poletno poletje", saj se spoprijatelji z vrstnico Špagico, toda nauči se tudi plavati, stari prijazni John ji podari igralno hišico, prijateljici ustanovita klub naravoljubcev ... in na koncu poletja se Selma ne boji več babičinih strašljivih pravljic, postane samozavestna, njen ptiček v srcu jo neha kljuvati ... ☺

Prisrčno, duhovito, radoživo, s smislom za medosebne odnose in občutkom za rastline in živali, okolje ... žlahtno! In tudi ne brez kakšne kritične pripombe (preveč je turistov, babico in dedka šele mali prijateljici naučita ločevati odpadke idr.)

Spodbude za branje:

- **Otrokom (najbrž 2. triletja)** povem kaj malega od tega, kar sem zapisala zgoraj, in jih prosim, naj knjigo preberejo.
- Prosim jih, naj do naslednjega srečanja izpišejo »lepo misel«, ki se jih je najbolj dotaknila.
- Na srečanju prebere vsak svoj izbrani odlomek iz knjige in pove, zakaj ga je izbral, zakaj mu je všeč.
- Če je potrebno, pogovor nadaljujemo tako, da je vsem jasno, kdo je »Špagica«, kdo »ptiček« in kdo »jaz«, še nekatere druge osebe (Selmina starša, njena babica in dedek, stari mož John, Špagičina babica Kapitanka), dogajalni prostor in čas, odnos obeh deklic in staršev do narave, sproščeni prijazni medosebni odnosi itd. (sem kaj pozabila?) In še, kaj vse se je zgodilo med temi poletnimi počitnicami?
- Strnemo misel o tem, da je prijateljstvo pomembno! Za Selmo, tudi za Špagico. Kaj pa za moje mlade bralce?

Medgeneracijsko branje:

- Ta žlahtni švedski otroški roman se mi zdi kot nalašč, da ga preberemo tudi odrasli in se z otroki pogovarjamo o pomenu prijateljstva. Najbrž bomo zvedeli za marsikatero stisko otrok, željo po prijateljstvu, njihove dobre in slabe izkušnje idr. No, saj je medgeneracijska že izmenjava mnenj med otroki in mentorji branja.
- Toda predlagam tudi kar dvojice, otrok in odrasli (morda babica ali dedek, kot v knjigi). Oba prebereta knjigo, izpišeta vsak svoj odlomek in se pogovorita, zakaj sta ga izbrala, kaj jima pomeni ... In bi bilo super, če te dvojice svoje različne poglede na prijateljstvo predstavijo glasno! Razgrnila se bo množica različnih mnenj, ljudje smo namreč zelo različni, tudi kar se tiče prijateljev!

(Mene je prevzel tale odlomek, ker sem bila pač »čuden« otrok. Še zdaj sem malo takšna 😊
"Tako zelo čudno je. Ko odrasteš, si očitno lahko sam, kolikor ti srce poželi, ko pa si otrok, bi moral imeti najljubšega prijatelja in se ves čas igrati, ker si drugače čuden." (str. 81)

Mag. Tilka Jamnik